Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)

den 9 juni 2022*

”Begäran om förhandsavgörande – Förordning (EEG) nr 2913/92 – Gemenskapens tullkodex – Artikel 30.2 a och b – Tullvärde – Fastställande av transaktionsvärdet på liknande varor – Databas som upprättats och förvaltas av den nationella tullmyndigheten – Databaser som upprättats och förvaltas av tullmyndigheterna i de andra medlemsstaterna och av Europeiska unionens organ – Identiska eller liknande varor som exporteras till unionen ’vid samma eller nästan samma tidpunkt’”

I mål C-187/21,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Kúria (Högsta domstolen, Ungern) genom beslut av den 4 februari 2021, som inkom till domstolen den 25 mars 2021, i målet

FAWKES Kft.

mot

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága,

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden E. Regan samt domarna I. Jarukaitis, M. Ilešič, D. Gratsias (referent) och Z. Csehi,

generaladvokat: T. Ćapeta,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

– FAWKES Kft., genom L.P. Maruzs, ügyvéd,

– Ungerns regering, genom M.Z. Fehér och K. Szíjjártó, båda i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: ungerska.

– Spaniens regering, genom I. Herranz Elizalde och S. Jiménez García, båda i egenskap av ombud,

– Frankrikes regering, genom G. Bain och A.-L. Desjonquères, båda i egenskap av ombud,

– Finlands regering, genom M. Pere, i egenskap av ombud,

– Europeiska kommissionen, genom B. Béres och F. Clotuche-Duvieusart, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 30.2 a och b i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 82/97 av den 19 december 1996 (EUT L 17, 1997, s. 1) och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 av den 16 november 2000 (EGT L 311, 2000, s. 17) (nedan kallad tullkodexen).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan FAWKES Kft. och Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Avdelningen för prövning av klagomål vid den nationella skatte- och tullmyndigheten, Ungern) angående myndighetens beslut att fastställa tullvärdet på textilprodukter med ursprung i Kina (nedan kallat det omtvistade beslutet) enligt artikel 30.2 a i tullkodexen.

Tillämpliga bestämmelser

Tullkodexen

3 Tullkodexen har upphävts och ersatts av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 2013, s. 1, och rättelse i EUT L 287, 2013, s. 90). Enligt artikel 286.2 i sistnämnda förordning, jämförd med artikel 288.2 i samma förordning, förblev tullkodexen emellertid tillämplig till och med den 30 april 2016.

4 I åttonde skälet i tullkodexen anges följande:

”När beslut fattas om nödvändiga åtgärder för att genomföra denna kodex, måste största möjliga försiktighet iakttas för att förhindra varje form av bedrägeri eller oegentlighet som kan tänkas få en negativ inverkan på [Europeiska unionens] allmänna budget.”

5 I artikel 6.3 i tullkodexen föreskrivs följande:

”Ett beslut som fattas av tullmyndigheterna skriftligen och som antingen avslår framställningar eller som innebär negativa konsekvenser för de personer som det riktas till, skall ange skälen till beslutet.”

6 I artikel 29.1 i tullkodexen föreskrivs följande:

”Tullvärdet på importerade varor skall vara transaktionsvärdet, det vill säga det pris som faktiskt betalats eller skall betalas för varorna när de säljs för export till gemenskapens tullområde, om nödvändigt justerat enligt artiklarna 32 och 33 …”

7 I artikel 30.1 och 30.2 i tullkodexen föreskrivs följande:

”1. Om tullvärdet inte kan fastställas enligt artikel 29, skall det fastställas genom att punkt 2 a, b, c och d genomgås i ordningsföljd fram till det första stycke enligt vilket det kan fastställas …

2. Det tullvärde som fastställs enligt denna artikel skall vara

a) transaktionsvärdet på identiska varor som sålts för export till gemenskapen och exporterats vid samma eller nästan samma tidpunkt som de varor som skall värderas,

b) transaktionsvärdet på liknande varor som sålts för export till gemenskapen och exporterats vid samma eller nästan samma tidpunkt som de varor som skall värderas,

c) det värde som grundas på det styckepris för vilket de importerade varorna eller identiska eller liknande importerade varor säljs inom gemenskapen i den största sammanlagda kvantiteten till personer som inte är närstående säljarna,

d) det beräknade värde som består av summan av

– kostnaden för eller värdet av material och tillverkning eller annan bearbetning som använts vid framställningen av de importerade varorna,

– ett belopp för vinst och allmänna omkostnader som är lika med det som vanligen återfinns vid försäljning av varor av samma klass eller slag som de varor som är under värdering och som tillverkats i exportlandet för export till gemenskapen,

– kostnaden för eller värdet på de poster som avses i artikel 32.1 e.”

8 I artikel 31.1 i tullkodexen föreskrivs följande:

”Om tullvärdet för de importerade varorna inte kan fastställas enligt artikel 29 eller 30, skall det fastställas på grundval av tillgängliga data inom gemenskapen genom användning av rimliga medel som är förenliga med följande principer och allmänna bestämmelser:

– Överenskommelsen om genomförande av artikel VII i Allmänna tull- och handelsavtalet av år 1994.

– Artikel VII i Allmänna tull- och handelsavtalet av år 1994.

– Bestämmelserna i detta kapitel.”

9 Artikel 78 i tullkodexen har följande lydelse:

”1. Tullmyndigheterna får på eget initiativ eller på deklarantens begäran ändra deklarationen efter det att varorna har frigjorts.

2. Tullmyndigheterna får, efter att de frigjort varorna och för att försäkra sig om riktigheten av de i deklarationen lämnade uppgifterna, kontrollera de kommersiella dokument och data som avser import- eller exportförfarandena för varorna i fråga eller de efterföljande kommersiella förfaranden som berör varorna. Denna kontroll får genomföras hos deklaranten och hos varje annan person som av yrkesmässiga skäl är direkt eller indirekt inblandad i nämnda förfaranden samt hos varje annan person som innehar nämnda dokument och data i affärssyfte. Tullmyndigheterna får också undersöka varorna om dessa fortfarande kan uppvisas.

3. Om granskningen av deklarationen eller kontrollen i efterhand tyder på att de bestämmelser som gäller det berörda tullförfarandet har tillämpats på basis av felaktiga eller bristfälliga upplysningar, skall tullmyndigheterna i enlighet med fastställda bestämmelser vidta de åtgärder som krävs för att reglera situationen med hänsyn till de nya upplysningar som föreligger.”

10 I artikel 221.3 och 221.4 i tullkodexen anges följande:

”3. Underrättelse till gäldenären får inte ske senare än tre år efter den dag då tullskulden uppkom. Denna tidsfrist upphör att löpa från det att ett överklagande enligt artikel 243 inges till och med det att överklagandeförfarandet avslutas.

4. När tullskulden har uppkommit på grund av en handling som när den utfördes skulle ha kunnat ge upphov till straffrättsliga påföljder, får på de villkor som anges i de gällande bestämmelserna, underrättelsen till gäldenären lämnas efter det att treårsfristen enligt punkt 3 har löpt ut.”

Tillämpningsförordningen

11 Avdelning V i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning nr 2913/92 (EGT L 253, 1993, s. 1, och rättelse i EGT L 268, 1994, s. 32; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 3254/94 av den 19 december 1994 (EGT L 346, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 87) (nedan kallad tillämpningsförordningen), har rubriken ”Tullvärde” och omfattar artiklarna 141–181a i denna förordning.

12 Artikel 142 i tillämpningsförordningen har följande lydelse:

”1. I denna avdelning avses med

…

c) *identiska varor*: varor som framställts i samma land och som är lika i alla avseenden, inbegripet fysiska egenskaper, kvalitet och anseende. Mindre skillnader i utseende hos en vara som annars överensstämmer med definitionen skall inte hindra att varan anses som identisk.

d) *liknande varor*: varor som framställts i samma land och som, även om de inte är lika i alla avseenden, har liknande egenskaper och består av liknande material, vilket gör att de kan ha samma funktioner och vara utbytbara i handeln, [och] varornas kvalitet, deras anseende och förekomsten av ett varumärke är några av de faktorer som skall beaktas vid bedömningen av om det är fråga om liknande varor.

…”

13 Artikel 150 i tillämpningsförordningen har följande lydelse:

”1. Vid tillämpningen av artikel 30.2 a i [tullkodexen] (transaktionsvärdet på identiska varor) skall tullvärdet bestämmas som transaktionsvärdet av identiska varor vid en försäljning i samma handelsled och med i huvudsak samma kvantitet som de varor som värderas. …

3. Om mer än ett transaktionsvärde på identiska varor fastställs vid tillämpningen av denna artikel skall det lägsta av dessa värden användas för att fastställa de importerade varornas tullvärde.

4. Vid tillämpningen av denna artikel skall ett transaktionsvärde för varor framställda av en annan person endast tas med i beräkningen när inget transaktionsvärde kan fastställas enligt punkt 1 för identiska varor framställda av samma person som de varor som värderas.

5. Vid tillämpningen av denna artikel avses med transaktionsvärdet på identiska importerade varor ett tullvärde som fastställts tidigare enligt artikel 29 i [tullkodexen], anpassat enligt punkterna 1 och 2 i den här artikeln.”

14 I artikel 151 i tillämpningsförordningen föreskrivs följande:

”1. Vid tillämpningen av artikel 30.2 b i [tullkodexen] (transaktionsvärdet på liknande varor) skall tullvärdet bestämmas som transaktionsvärdet av liknande varor vid en försäljning i samma handelsled och med i huvudsak samma kvantitet som de varor som värderas. …

…

3. Om mer än ett transaktionsvärde på liknande varor fastställs vid tillämpningen av denna artikel skall det lägsta av dessa värden användas för att fastställa de importerade varornas tullvärde.

4. Vid tillämpningen av denna artikel skall ett transaktionsvärde på varor framställda av en annan person endast tas med i beräkningen när inget transaktionsvärde kan fastställas enligt punkt 1 för liknande varor framställda av samma person som de varor som värderas.

5. Vid tillämpningen av denna artikel avses med transaktionsvärdet på liknande importerade varor ett tullvärde som fastställts tidigare enligt artikel 29 i [tullkodexen], anpassat enligt punkterna 1 och 2 i den här artikeln.”

15 I artikel 181a i tillämpningsförordningen föreskrivs följande:

”1. Tullmyndigheterna behöver inte fastställa tullvärdet för importerade varor på grundval av transaktionsvärdesmetoden om de, enligt det förfarande som anges i punkt 2, har anledning att

betvivla att det deklarerade värdet utgör det sammanlagda belopp som betalats eller skall betalas och som avses i artikel 29 i [tullkodexen].

2. Om tullmyndigheterna hyser de tvivel som avses i punkt 1 kan de begära ytterligare upplysningar enligt artikel 178.4. Om dessa tvivel inte undanröjs skall tullmyndigheterna innan de fattar ett slutgiltigt beslut underrätta personen i fråga, skriftligen om så erfordras, om anledningen till dessa tvivel och ge vederbörande rimlig möjlighet att förklara sig. Det slutgiltiga beslutet och motivet till detta skall skriftligen meddelas vederbörande.”

Förordning nr 515/97

16 I artikel 1.1 i rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen (EGT L 82, 1997, s. 1), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 766/2008 av den 9 juli 2008 (EUT L 218, 2008, s. 48) (nedan kallad förordning nr 515/97), föreskrivs följande:

”I denna förordning fastställs hur de administrativa myndigheter som i medlemsstaterna är ansvariga för tillämpningen av tull- och jordbrukslagstiftningen skall samarbeta med varandra och med kommissionen för att säkerställa att denna lagstiftning efterlevs inom ramen för ett gemenskapssystem.”

17 Avdelningarna I och II i förordningen avser bistånd på begäran respektive bistånd på eget initiativ.

18 Avdelning V i nämnda förordning, med rubriken ”Tullinformationssystem” (TIS), innehåller ett kapitel 2, med rubriken ”Drift och användning av TIS”, som omfattar artikel 24 i denna förordning, i vilken följande föreskrivs:

”TIS skall bestå av en central databas och skall vara åtkomlig via terminaler som placerats i varje medlemsstat och hos kommissionen. Systemet skall uteslutande omfatta de uppgifter som är nödvändiga för att uppfylla dess syfte såsom det fastställts i artikel 23.2, inbegripet personuppgifter, inom följande kategorier:

…

g) Kvarhållande, beslag eller förverkande av varor.

…”

Genomförandeförordning (EU) 2016/346

19 I skäl 1 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/346 av den 10 mars 2016 om fastställande av de uppgifter som ska ingå i tullinformationssystemet (EUT L 65, 2016, s. 40) anges följande:

”Ändamålet med [TIS] är att lämna hjälp till de behöriga myndigheterna för att förebygga, utreda och beivra aktiviteter som strider mot tull- och jordbrukslagstiftningen. För att uppnå detta ändamål för medlemsstaternas behöriga myndigheter in uppgifter i TIS om relevanta händelser, som t.ex. beslag eller kvarhållande av varor. För att TIS ska fortsätta att tillgodose de behöriga myndigheternas behov bör förteckningen över de uppgifter som ska ingå i TIS uppdateras.”

Bestämmelserna om statistik över utrikeshandeln

20 I artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 471/2009 av den 6 maj 2009 om gemenskapens statistik över utrikeshandeln med tredjeländer och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1172/95 (EUT L 152, 2009, s. 23) föreskrivs följande:

”Statistiken över utrikeshandeln ska registrera import och export av varor.

…

En import ska registreras av medlemsstaterna i de fall varor förs in i gemenskapens statistiska område enligt något av följande tullförfaranden som fastställs i tullkodexen:

a) Övergång till fri omsättning.

b) aktiv förädling.

…”

21 Artikel 4.1 i den förordningen har följande lydelse:

”Den datakälla för registrering av import och export som avses i artikel 3.1 ska vara tulldeklarationen, inklusive möjliga tillägg eller ändringar av statistiska data till följd av tullens beslut om tulldeklarationen.”

22 I artikel 5.1 i nämnda förordning föreskrivs följande:

”Medlemsstaterna ska hämta följande uppgifter ur det register över import och export som avses i artikel 3.1:

…

c) Varornas statistiska värde vid den importerande eller exporterande medlemsstatens nationsgräns.

…”

23 I artikel 6 i förordning nr 471/2009 föreskrivs följande:

”1. Medlemsstaterna ska för varje månatlig referensperiod sammanställa statistik över import och export av varor, uttryckt i värde och kvantitet, enligt

a) varukod,

b) importerande/exporterande medlemsstat,

c) partnerländer,

d) statistiskt förfarande,

e) transaktionstyp,

f) förmånsbehandling vid import,

g) transportsätt.

…”

24 I artikel 8 i förordningen anges följande:

”1. Medlemsstaterna ska till kommissionen (Eurostat) överföra den statistik som avses i artikel 6.1 senast 40 dagar efter det att varje månatlig referensperiod har löpt ut.

Medlemsstaterna ska säkerställa att statistiken innehåller uppgifter om all import och export under referensperioden i fråga och att det görs justeringar i de fall uppgifter inte finns att tillgå.

…”

25 I artikel 4.1 och 4.2 i kommissionens förordning (EU) nr 113/2010 av den 9 februari 2010 om tillämpning av förordning nr 471/2009 vad gäller berörd handel, fastställande av uppgifter, sammanställning av handelsstatistik efter affärsverksamhetens särdrag och fakturavaluta, samt särskilda varor eller varurörelser (EUT L 37, 2010, s. 1) föreskrivs följande:

”1. Det statistiska värdet ska bygga på varornas värde vid den tid och plats då varorna korsar gränsen till bestämmelsemedlemsstaten vid import och gränsen till den faktiska exportmedlemsstaten vid export.

Det statistiska värdet ska beräknas utifrån varornas värde enligt punkt 2 och om nödvändigt justeras med hänsyn till frakt- och försäkringskostnaderna i enlighet med punkt 4.

2. Med hänsyn till värderingsprinciperna i överenskommelsen om tillämpning av artikel VII i Allmänna tull- och handelsavtalet (WTO-avtalet om beräkning av tullvärde), ska import- eller exportvarornas värde

a) vid försäljning eller inköp vara det pris som faktiskt betalats eller som ska betalas för de importerade eller exporterade varorna, och inte godtyckliga eller fiktiva värden,

b) i övriga fall vara det pris som skulle ha betalats vid försäljning eller inköp.

Tullvärdet ska användas om det fastställts i enlighet med tullkodexen för varor som övergår till fri omsättning.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

26 År 2012 importerade FAWKES, klaganden i det nationella målet, vid flera tillfällen textilprodukter med ursprung i Kina till unionen. Den ungerska tullmyndigheten ansåg att de transaktionsvärden som deklarerats enligt artikel 29 i tullkodexen var onormalt låga. Eftersom myndigheten ansåg att det var omöjligt att fastställa tullvärdet på dessa varor på grundval av transaktionsvärdet enligt artikel 29 i tullkodexen eller att använda de metoder som avses i artikel 30 i tullkodexen, tillämpade den för detta ändamål artikel 31 i tullkodexen. Den antog därmed flera beslut som klaganden i det nationella målet överklagade till den behöriga nationella domstolen.

27 Såsom framgår av de yttranden som ingetts av såväl klaganden i det nationella målet som den ungerska regeringen, vilka i detta avseende bekräftas av handlingarna i målet, har den behöriga nationella domstolen upphävt dessa beslut. Den ungerska tullmyndigheten antog nya beslut, vilka också de har upphävts efter det att överklagande ingetts av klaganden i det nationella målet. Tullmyndigheten antog då det omtvistade beslutet genom vilket tullvärdet fastställdes i enlighet med artikel 30.2 b i tullkodexen. För detta ändamål använde den sig av uppgifter som framgick av en nationell databas och som avsåg en period på 90 dagar, varav 45 dagar före och 45 dagar efter tullklareringen. Nämnda myndighet beaktade inte ytterligare tullklareringar som utförts av klaganden i det nationella målet.

28 Till stöd för sitt överklagande av det omtvistade beslutet gjorde klaganden i det nationella målet för det första gällande att den ungerska tullmyndigheten, för att fastställa tullvärdet enligt artikel 30.2 a eller b i tullkodexen, borde ha använt sig av de databaser som förs av flera av unionens organ, såsom Europeiska kommissionens generaldirektorat (GD) ”Skatter och tullar”, Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och Eurostat, Europeiska unionens statistikkontor. För det andra borde tullmyndigheten inte ha uteslutit de transaktionsvärden som är hänförliga till annan import som klaganden i det nationella målet hade utfört till Ungern och andra medlemsstater och som inte hade ifrågasatts av de behöriga myndigheterna. För det tredje borde, enligt klaganden i det nationella målet, den period som beaktades vid fastställandet av tullvärdet ha varit längre än den period på 90 dagar som nämnda tullmyndighet hänvisade till.

29 Efter det att den nationella domstolen i första instans hade ogillat överklagandet, överklagade klaganden i det nationella målet det avgörandet till Kúria (Högsta domstolen, Ungern), som är den hänskjutande domstolen. Till stöd för sitt överklagande upprepade klaganden i det nationella målet sina invändningar avseende den påstådda skyldigheten att fastställa tullvärdet genom användning av de databaser som förs inom unionen, att beakta transaktionsvärden avseende annan import som utförts av klaganden och att beakta en relevant period som överstiger 90 dagar.

30 Enligt den hänskjutande domstolen kan en nationell tullmyndighet, när det gäller att fastställa tullvärdet på grundval av transaktionsvärdet på identiska eller liknande varor, i den mening som avses i artikel 30.2 a och b i tullkodexen, inte underlåta att kontakta tullmyndigheterna i andra medlemsstater. I avsaknad av en databas på unionsnivå som samlar in nödvändiga uppgifter, bör denna bestämmelse tolkas så, att tullmyndigheten i en medlemsstat får begära upplysningar från motsvarande myndigheter i andra medlemsstater.

31 Den hänskjutande domstolen anser dessutom att tullmyndigheten inte får beakta de transaktionsvärden som fastställts vid tidigare tullklareringar som utförts på begäran av samma importör, om det råder tvivel om huruvida dessa tullvärden är godtagbara i den mening som avses i artikel 29 i tullkodexen. Den hänskjutande domstolen anser även att en period på 90 dagar, varav 45 dagar före och 45 dagar efter tullklareringen, motsvarar begreppet varor som exporteras till unionen ”vid samma eller nästan samma tidpunkt som de varor som skall värderas”, i den mening som avses i artikel 30.2 a och b i tullkodexen.

32 Mot denna bakgrund beslutade Kúria (Högsta domstolen) att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till EU-domstolen:

”1) Ska artikel 30.2 a och b i [tullkodexen] tolkas så, att endast de värden som finns i den databas som tillförs uppgifter på grundval av de tullklareringar som utförts av medlemsstatens egen tullmyndighet ska beaktas som tullvärde?

2. Om fråga 1 besvaras nekande, är det för att fastställa tullvärdet enligt artikel 30.2 a och b i [tullkodexen] nödvändigt att vända sig till tullmyndigheterna i andra medlemsstater för att få fram tullvärdet på liknande varor som finns i deras databaser och/eller är det nödvändigt att söka i någon [av unionens databaser] och ta fram de tullvärden som anges där?

3. Ska artikel 30.2 a och b i [tullkodexen] tolkas så, att de transaktionsvärden som avser klareringssökandens egna transaktioner inte får beaktas vid fastställandet av tullvärdet, även om de inte har ifrågasatts vare sig av den nationella tullmyndigheten eller av de nationella tullmyndigheterna i andra medlemsstater?

4. Ska kravet avseende samma eller nästan samma tidpunkt i [tullkodexen] tolkas så, att det kan begränsas till en period på 45 dagar före och 45 dagar efter tullklareringen?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första och den andra frågan

33 Den hänskjutande domstolen har ställt sin första och sin andra fråga, vilka ska prövas tillsammans, för att få klarhet i huruvida artikel 30.2 a och b i tullkodexen ska tolkas på så sätt att tullmyndigheten i en medlemsstat, vid fastställandet av tullvärdet enligt denna bestämmelse, kan begränsa sig till att använda de uppgifter som finns i den nationella databas som myndigheten tillför uppgifter och förvaltar, eller om det ankommer på denna myndighet att eftersöka de upplysningar som innehas av tullmyndigheterna i andra medlemsstater eller av unionens institutioner och organ, vid behov genom att vända sig till dem med en begäran om ytterligare upplysningar inför detta fastställande.

34 Unionsbestämmelserna om tullvärdering syftar till att upprätta ett rättvist, enhetligt och neutralt system som utesluter användning av godtyckliga eller fiktiva tullvärden. Tullvärdet ska således återspegla det verkliga ekonomiska värdet av en importerad vara och följaktligen ta hänsyn till alla komponenter i denna vara som har ett ekonomiskt värde (dom av den 9 juli 2020, Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya ”Mitnitsi”, C-76/19, EU:C:2020:543, punkt 34 och där angiven rättspraxis).

35 Med hänsyn till den rangordning som finns mellan de olika metoder för att fastställa tullvärdet som finns angivna i artikel 30.2 a–d i tullkodexen, ska tullmyndigheterna dessutom visa omsorg vid tillämpningen av var och en av de metoder som i ordningsföljd föreskrivs i denna bestämmelse innan de kan dra slutsatsen att en metod inte är tillämplig (dom av den 9 november 2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, punkt 52).

36 När tullmyndigheten fastställer tullvärdet enligt artikel 30.2 a i tullkodexen, ska den således grunda sin bedömning på omständigheter som rör identiska varor, såsom dessa definieras i artikel 142.1 c i tillämpningsförordningen, som exporterats vid samma eller nästan samma tidpunkt som de varor som ska värderas, samtidigt som de övriga villkor som ställs i artikel 150 i sistnämnda förordning iakttas, bland annat avseende det handelsled i vilket dessa identiska varor säljs, den sålda kvantiteten samt den person som har tillverkat varorna.

37 På motsvarande sätt gäller att när tullmyndigheten, efter att ha konstaterat att den metod som föreskrivs i artikel 30.2 a i tullkodexen inte är tillämplig, fastställer tullvärdet enligt artikel 30.2 b i tullkodexen, ska den grunda sin bedömning på omständigheter som rör liknande varor, såsom dessa definieras i artikel 142.1 d i tillämpningsförordningen, och som exporterats vid samma eller nästan samma tidpunkt som de varor som ska värderas, samtidigt som de övriga villkor som ställs i artikel 151 i sistnämnda förordning iakttas, vilka är identiska med villkoren i artikel 150 i den förordningen.

38 Med hänsyn till den omsorgsplikt som åligger tullmyndigheterna vid genomförandet av artikel 30.2 a och b i tullkodexen, är tullmyndigheterna skyldiga att använda alla informationskällor och databaser som de förfogar över för att definiera tullvärdet så exakt som möjligt och så nära verkligheten som möjligt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 november 2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, punkt 56, och dom av den 20 juni 2019, Oribalt Rīga, C-1/18, EU:C:2019:519, punkt 27).

39 Denna omsorgsplikt innebär att varje tullmyndighet är skyldig att använda sig av den nationella databas som den förvaltar och tillför uppgifter, eftersom databasen förser myndigheten med de upplysningar som är nödvändiga för tillämpningen av artikel 30.2 a och b i tullkodexen, i samband med vilket ett beslut som är motiverat fattas i enlighet med artikel 6.3 i tullkodexen. En tullmyndighet kan däremot inte vara skyldig att systematiskt, ex officio eller på begäran, försöka få tillgång till informationskällor eller databaser som den inte behöver för tillämpningen av artikel 30.2 a och b i tullkodexen, i synnerhet när den inte har fri och omedelbar tillgång till dessa informationskällor eller databaser eller när de uppgifter som de innehåller inte kan tas med i motiveringen till ett beslut som fattas enligt denna bestämmelse.

40 Det ska i detta hänseende påpekas att tullmyndigheterna tillför de nationella databaserna uppgifter på grundval av de tulldeklarationer som de tar emot enligt tullkodexen. Det framgår särskilt av artikel 3.1 andra stycket jämförd med artikel 4.1 i förordning nr 471/2009 att medlemsstaterna är skyldiga att registrera import av varor som förs in på deras territorium som ingår i unionens statistiska område, i den mening som avses i artikel 2 b i denna förordning, genom att använda tulldeklarationen som datakälla för registrering. Bland de statistiska uppgifter som tullmyndigheterna räknar upp återfinns, enligt artikel 5.1 c i samma förordning, det statistiska värdet på varorna vid den importerande medlemsstatens gräns, vilket enligt artikel 4.1 i förordning nr 113/2010 grundar sig på varornas värde vid den tid då och på den plats där varorna passerar gränsen till bestämmelsemedlemsstaten vid import.

41 De nationella databaser som upprättats på detta sätt kan således i princip hänvisa till de upplysningar som är nödvändiga för att tillämpa artikel 30.2 a och b i tullkodexen. Dessutom är var och en av dessa nationella databaser per definition fritt och omedelbart åtkomlig för den tullmyndighet i den berörda medlemsstaten som tillför databasen uppgifter och som förvaltar den.

42 Under dessa omständigheter är en eventuell skyldighet för en tullmyndighet i den medlemsstat där tullklareringen äger rum att använda sig av uppgifter som framgår av de databaser som har upprättats och förvaltas av tullmyndigheterna i de andra medlemsstaterna eller av unionens organ, beroende av huruvida den berörda tullmyndigheten kan fastställa tullvärdet enligt artikel 30.2 a och b i tullkodexen med hjälp av de uppgifter som den omedelbart förfogar över. Om denna myndighet redan genom de databaser som den tillför uppgifter och förvaltar förfogar över de upplysningar som är nödvändiga för detta ändamål, är uppgifterna i databaser som förvaltas av andra tullmyndigheter eller av unionens organ inte särskilt användbara.

43 Dessutom är fri och omedelbar tillgång till var och en av de nationella databaserna förbehållen den tullmyndighet i den berörda medlemsstaten som tillför databasen uppgifter och som förvaltar den, vilket innebär att motsvarande myndigheter i andra medlemsstater endast kan hämta information från databasen genom en begäran som inges enligt förordning nr 515/97.

44 Det framgår nämligen av artikel 1.1 i förordning nr 515/97 att det i denna förordning fastställs hur de administrativa myndigheter som i medlemsstaterna är ansvariga för tillämpningen av tull- och jordbrukslagstiftningen ska samarbeta med varandra och med kommissionen för att säkerställa att denna lagstiftning efterlevs. Detta bistånd ges emellertid antingen på begäran, enligt bestämmelserna i avdelning I i denna förordning, eller, på eget initiativ, enligt avdelning II i nämnda förordning, i situationer som skiljer sig från en enkel kontroll vid fastställandet av tullvärdet.

45 Under dessa omständigheter skulle en skyldighet att systematiskt eftersöka upplysningar från databaser som förvaltas av tullmyndigheterna i de andra medlemsstaterna, när de upplysningar som finns i den berörda medlemsstatens nationella databas räcker för att tullmyndigheten i denna medlemsstat ska kunna fastställa tullvärdet, enligt artikel 30.2 a och b i tullkodexen, onödigt tynga varje kontrollförfarande, vilket skulle kunna äventyra uppnåendet av målet att bekämpa bedrägerier och all annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen. Detta mål, som slås fast i artikel 325 FEUF och i åttonde skälet i tullkodexen, kräver nämligen att tullkontrollerna beslutas inom den tid som är lämplig för att säkerställa en fullständig och effektiv uppbörd av tullar (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 mars 2022, kommissionen/Förenade kungariket (Bekämpning av bedrägerier med undervärdering), C-213/19, EU:C:2022:167, punkterna 209–211 och där angiven rättspraxis).

46 Vad gäller de statistiska uppgifter som räknas upp på unionsnivå, bland annat de som nämns i de skriftliga yttranden som ingetts till domstolen, är det inte säkert att de nödvändigtvis innehåller uppgifter som kan användas för att fastställa tullvärdet enligt artikel 30.2 a och b i tullkodexen, på grund av deras aggregerade och konfidentiella karaktär.

47 Det ska i detta hänseende påpekas att det genom avdelning V i förordning nr 515/97 införs ett system för tullinformation som består av en central databas som är åtkomlig via terminaler placerade i varje medlemsstat och hos kommissionen. Det framgår emellertid av artikel 24 g i denna förordning och av skäl 1 i genomförandeförordning 2016/346 att medlemsstaternas behöriga myndigheter ska förse tullinformationssystemet med uppgifter om relevanta händelser, såsom beslag eller kvarhållande av varor. I tullinformationssystemet anges således inte uppgifter

om varje tullklarering som äger rum inom unionens tullområde, från vilka de behöriga myndigheterna under alla omständigheter skulle kunna hämta de upplysningar som är nödvändiga för att fastställa en varas tullvärde renligt artikel 30.2 a och b i tullkodexen.

48 På liknande sätt framgår det av artiklarna 5, 6 och 8 i förordning nr 471/2009 att medlemsstaterna till Eurostat ska överlämna aggregerade uppgifter om importen, uttryckta i värde och fördelade per varukod. Såsom har angetts i punkterna 36 och 37 ovan kräver fastställandet av tullvärdet enligt artikel 30.2 a och b i tullkodexen att sådana omständigheter som varornas fysiska egenskaper, kvalitet, anseende och utbytbarhet samt försäljningarnas handelsled beaktas.

49 Såsom den ungerska regeringen har gjort gällande är de uppgifter som medlemsstaterna överlämnar till Eurostat enligt förordning nr 471/2009 inte i sig ägnade att göra det möjligt för tullmyndigheten att fastställa tullvärdet enligt artikel 30.2 a och b i tullkodexen.

50 Så är även fallet med varje databas som upprättats på unionsnivå och som innehåller information av tullintresse, såsom taxor, ursprungsregler, tilläggsavgifter och tilläggstullar, importförfaranden och formaliteter, produktkrav, handelshinder och handelsstatistik, utan att för den skull ge någon exakt information som gör det möjligt att fastställa tullvärdet enligt artikel 30.2 a och b i tullkodexen.

51 Den motiveringsskyldighet som åligger tullmyndigheterna i samband med genomförandet av tullkodexen påverkar dessutom möjligheten att använda databaser som förvaltas av unionens organ i syfte att förebygga bedrägeri.

52 Enligt artikel 6.3 i tullkodexen ska tullmyndigheterna nämligen ange skälen för ett skriftligt beslut som innebär negativa konsekvenser för de personer som beslutet riktar sig till.

53 Den motiveringsskyldighet som åligger tullmyndigheterna i samband med genomförandet av tullkodexen ska således för det första göra det möjligt att på ett klart och otvetydigt sätt ange skälen till att de inte tillämpar en eller flera metoder för att fastställa tullvärdet, i förevarande fall den i artikel 29 i tullkodexen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 november 2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, punkt 44).

54 Nämnda motiveringsskyldighet innebär för det andra att tullmyndigheterna är skyldiga att i beslutet om fastställande av storleken på de importtullar som ska betalas redogöra för de uppgifter på grundval av vilka varornas tullvärde har beräknats, i förevarande fall enligt artikel 30.2 i tullkodexen, i syfte att göra det möjligt såväl för dem som beslutet riktar sig till att, under bästa möjliga villkor, ta tillvara sina rättigheter och att, med kännedom om samtliga omständigheter, avgöra huruvida det finns anledning att överklaga beslutet, som för domstolarna att utöva sin lagenlighetskontroll av beslutet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 november 2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, punkt 45).

55 Även om det antas att de kan visa sig vara användbara vid fastställandet av tullvärdet, kan konfidentiella uppgifter från en databas som, med hjälp av statistiska undersökningsmetoder, syftar till att upptäcka kommersiella modeller som kan utgöra bedrägerier, inte ingå i den motivering som krävs enligt artikel 6.3 i tullkodexen. Den databas av vilken dessa uppgifter framgår kan följaktligen inte anses stå till tullmyndigheternas förfogande vid fastställandet av tullvärdet, i den mening som avses i artikel 30.2 a och b i tullkodexen.

56 Övervägandena i punkterna 42–55 ovan hindrar emellertid inte tullmyndigheten i en medlemsstat från att, beroende på omständigheterna i varje enskilt fall och med hänsyn till myndighetens omsorgsplikt, rikta en lämplig begäran till tullmyndigheterna i andra medlemsstater eller till unionens institutioner eller organ för att få de kompletterande upplysningar som den behöver för att fastställa tullvärdet (se, analogt, 9 november 2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, punkt 55), förutsatt att den berörda aktören kan få del av dessa upplysningar med tillämpning av artikel 6.3 i tullkodexen.

57 Mot bakgrund av det ovan anförda ska den första och den andra frågan besvaras enligt följande. Artikel 30.2 a och b i tullkodexen ska tolkas på så sätt att tullmyndigheten i en medlemsstat, vid fastställandet av tullvärdet enligt denna bestämmelse, kan begränsa sig till att använda de uppgifter som finns i den nationella databas som myndigheten tillför uppgifter och förvaltar, utan att det ankommer på denna myndighet, om dessa uppgifter är tillräckliga för detta ändamål, att eftersöka de upplysningar som innehas av tullmyndigheterna i andra medlemsstater eller av unionens institutioner och organ, med förbehåll för att, om så inte är fallet, nämnda tullmyndighet har möjlighet att vända sig till dessa myndigheter eller till dessa institutioner och organ med en begäran om ytterligare upplysningar inför detta fastställande.

Den tredje frågan

58 Den hänskjutande domstolen har ställt sin tredje fråga för att få klarhet i huruvida artikel 30.2 a och b i tullkodexen ska tolkas på så sätt att tullmyndigheten i en medlemsstat, vid fastställandet av tullvärdet, kan utesluta de transaktionsvärden som avser klareringssökandens övriga transaktioner, även om de inte har ifrågasatts vare sig av denna tullmyndighet eller av tullmyndigheterna i andra medlemsstater.

59 Det framgår av artikel 150.5 och artikel 151.5 i tillämpningsförordningen att transaktionsvärdet på identiska eller liknande varor ska förstås som transaktionsvärdet på andra varor som är identiska med eller liknar de varor som värderas, vilket fastställts tidigare enligt artikel 29 i tullkodexen.

60 Dessa bestämmelser utesluter emellertid inte att de transaktionsvärden som fastställts enligt artikel 29 i tullkodexen avseende annan import som utförts av samma aktör beaktas vid fastställandet, med avseende på en viss import, av tullvärdet enligt artikel 30.2 a och b i tullkodexen.

61 Enligt artikel 78.1 och 2 i tullkodexen får tullmyndigheten emellertid, efter det att varorna har frigjorts, ändra tulldeklarationen och/eller kontrollera kommersiella dokument och data som avser importförfarandena för varorna i fråga. Det framgår dessutom av artikel 221.3 i tullkodexen att gäldenären inom tre år från den dag då tullskulden uppkom ska underrättas om tullbeloppet, såväl det ursprungligen fastställda som det belopp som eventuellt fastställts efter ändring eller kontroll.

62 Slutligen framgår det av artikel 181a i tillämpningsförordningen att om tullmyndigheten har skäl att betvivla att det deklarerade värdet på de importerade varorna motsvarar det sammanlagda belopp som har betalats eller ska betalas för varorna, får den avvisa det deklarerade priset om dessa tvivel kvarstår efter att eventuellt ha begärt att ytterligare uppgifter eller dokument ska lämnas och efter att ha gett den berörda personen rimlig möjlighet att yttra sig över de skäl som ligger till grund för dessa tvivel (dom av den 16 juni 2016 EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, punkt 31).

63 Det framgår av samtliga bestämmelser som har nämnts i punkterna 59–62 ovan att tullmyndigheten i en medlemsstat, när den, med avseende på en viss import, fastställer tullvärdet enligt artikel 30.2 a och b i tullkodexen, får utesluta de tullvärden som deklarerats i samband med annan import som samma aktör utfört till nämnda medlemsstat, under förutsättning att tullmyndigheten först ifrågasätter dessa värden med tillämpning av artikel 78.1 och 2 i tullkodexen, inom de frister som fastställs i artikel 221 i tullkodexen och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 181a i tillämpningsförordningen.

64 Situationen är annorlunda när den berörda aktören åberopar transaktionsvärden avseende import till andra medlemsstater. Eftersom tullmyndigheten i en medlemsstat inte är i stånd att påverka det val som motsvarande myndigheter i andra medlemsstater gör när det gäller tillämpningen av artikel 181a i tillämpningsförordningen i fråga om en eller flera importer, kan den omständigheten att de sistnämnda myndigheterna inte har ifrågasatt de aktuella transaktionsvärdena inte i sig hindra den förstnämnda myndigheten från att bedöma huruvida de transaktionsvärden som importören har åberopat är sannolika. I ett sådant fall behåller denna myndighet möjligheten att utesluta de deklarerade tullvärdena vid annan import som samma aktör har utfört till andra medlemsstater, under förutsättning dock att den anger skälen för att utesluta dessa tullvärden på ett sätt som är förenligt med artikel 6.3 i tullkodexen med hänvisning till omständigheter som påverkar de aktuella transaktionsvärdenas sannolika karaktär.

65 Mot bakgrund av dessa överväganden ska den tredje frågan besvaras enligt följande. Artikel 30.2 a och b i tullkodexen ska tolkas på så sätt att tullmyndigheten i en medlemsstat, vid fastställandet av tullvärdet, kan utesluta de transaktionsvärden som avser klareringssökandens övriga transaktioner, även om de inte har ifrågasatts vare sig av denna tullmyndighet eller av tullmyndigheterna i andra medlemsstater, under förutsättning dels, såvitt avser transaktionsvärdena avseende import till denna medlemsstat, att nämnda myndighet först ifrågasätter dessa värden med tillämpning av artikel 78.1 och 2 i tullkodexen, inom de frister som fastställs i artikel 221 i tullkodexen och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 181a i tillämpningsförordningen, dels, såvitt avser transaktionsvärdena avseende import till andra medlemsstater, att denna tullmyndighet anger skälen för att utesluta dessa transaktionsvärden på ett sätt som är förenligt med artikel 6.3 i tullkodexen med hänvisning till omständigheter som påverkar transaktionsvärdenas sannolika karaktär.

Den fjärde frågan

66 Den hänskjutande domstolen har ställt sin fjärde fråga för att få klarhet i huruvida begreppet varor som exporterats ”vid samma eller nästan samma tidpunkt” som de varor som ska värderas, som används i artikel 30.2 a och b i tullkodexen, ska tolkas på så sätt att tullmyndigheten, vid fastställandet av tullvärdet enligt denna bestämmelse, kan begränsa sig till att använda uppgifter om transaktionsvärden som hänför sig till en period på 90 dagar, varav 45 dagar före och 45 dagar efter tullklareringen av de varor som ska värderas.

67 Såsom har angetts i punkt 34 ovan syftar bestämmelserna om tullvärdering till att upprätta ett rättvist, enhetligt och neutralt system som utesluter användning av godtyckliga eller fiktiva tullvärden. Tullvärdet ska således återspegla det verkliga ekonomiska värdet av en importerad vara och följaktligen ta hänsyn till alla komponenter i denna vara som har ett ekonomiskt värde.

68 I detta sammanhang är tullmyndigheterna, såsom har påpekats i punkt 38 ovan, skyldiga att ta del av alla informationskällor och databaser som de förfogar över för att definiera tullvärdet så exakt och så nära verkligheten som möjligt.

69 Det är mot bakgrund av dessa mål man ska förstå tullmyndigheternas skyldighet att fastställa tullvärdet på grundval av transaktionsvärdet på identiska eller liknande varor som exporterats ”vid samma eller nästan samma tidpunkt” som de varor som ska värderas.

70 Kravet på beaktande av transaktionsvärdet på de varor som exporterats ”vid samma eller nästan samma tidpunkt” som de varor som ska värderas syftar särskilt till att säkerställa att transaktioner som ägt rum en tidpunkt som ligger tillräckligt nära exportdatumet godtas, för att undvika risken för en väsentlig ändring av de affärsmetoder och marknadsvillkor som påverkar priset på de varor som ska värderas.

71 En tullmyndighet kan således i princip endast beakta transaktionsvärdet på identiska eller liknande varor som sålts för export till unionen under en period som unionen har fastställt till 90 dagar, varav 45 dagar före och 45 efter tullklareringen av de varor som ska värderas. Denna period förefaller nämligen ligga tillräckligt nära exportdatumet, för att undvika risken för en väsentlig ändring av de affärsmetoder och marknadsvillkor som påverkar priserna på de varor som ska värderas. Om nämnda myndighet finner att exporten av varor som är identiska med eller liknar de varor som ska värderas under denna period gör det möjligt för myndigheten att fastställa tullvärdet på de sistnämnda varorna enligt artikel 30.2 a och b i tullkodexen, är den följaktligen i princip inte skyldig att utvidga sin undersökning till att omfatta export av identiska eller liknande varor som utförts utanför denna period.

72 Om identiska eller liknande varor inte har exporterats under denna period på 90 dagar, ankommer det på tullmyndigheten att undersöka huruvida sådan export har utförts under en längre period, men inte alltför långt från exportdatumet för de varor som ska värderas, förutsatt att de affärsmetoder och marknadsvillkor som påverkar priserna på de varor som ska värderas väsentligen är desamma under denna längre period. Det är endast om tullmyndigheten, under den nationella domstolens kontroll, finner att någon sådan export inte har utförts som den i tur och ordning kan använda sig av de metoder för att fastställa tullvärdet som anges i artikel 30.2 c och d i tullkodexen eller, annars, i artikel 31 i tullkodexen.

73 Den fjärde frågan ska följaktligen besvaras enligt följande. Begreppet varor som exporterats ”vid samma eller nästan samma tidpunkt” som de varor som ska värderas, som avses i artikel 30.2 a och b i tullkodexen, ska tolkas på så sätt att tullmyndigheten, vid fastställandet av tullvärdet enligt denna bestämmelse, kan begränsa sig till att använda uppgifter om transaktionsvärden som hänför sig till en period på 90 dagar, varav 45 dagar före och 45 dagar efter tullklareringen av de varor som ska värderas, förutsatt att exporten till unionen under denna period av varor som är identiska med eller liknar de varor som ska värderas gör det möjligt att fastställa tullvärdet på de sistnämnda varorna enligt denna bestämmelse.

Rättegångskostnader

74 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (femte avdelningen) följande:

1) **Artikel 30.2 a och b i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ska tolkas på så sätt att tullmyndigheten i en medlemsstat, vid fastställandet av tullvärdet enligt denna bestämmelse, kan begränsa sig till att använda de uppgifter som finns i den nationella databas som myndigheten tillför uppgifter och förvaltar, utan att det ankommer på denna myndighet, om dessa uppgifter är tillräckliga för detta ändamål, att eftersöka de upplysningar som innehas av tullmyndigheterna i andra medlemsstater eller av Europeiska unionens institutioner och organ, med förbehåll för att, om så inte är fallet, nämnda tullmyndighet har möjlighet att vända sig till dessa myndigheter eller till dessa institutioner och organ med en begäran om ytterligare upplysningar inför detta fastställande.**

2) **Artikel 30.2 a och b i förordning nr 2913/92 ska tolkas på så sätt att tullmyndigheten i en medlemsstat, vid fastställandet av tullvärdet, kan utesluta de transaktionsvärden som avser klareringssökandens övriga transaktioner, även om de inte har ifrågasatts vare sig av denna tullmyndighet eller av tullmyndigheterna i andra medlemsstater, under förutsättning dels, såvitt avser transaktionsvärdena avseende import till denna medlemsstat, att nämnda myndighet först ifrågasätter dessa värden med tillämpning av artikel 78.1 och 2 i förordning nr 2913/92, inom de frister som fastställs i artikel 221 i denna förordning och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 181a i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 3254/94 av den 19 december 1994, dels, såvitt avser transaktionsvärdena avseende import till andra medlemsstater, att denna tullmyndighet anger skälen för att utesluta dessa transaktionsvärden på ett sätt som är förenligt med artikel 6.3 i förordning nr 2913/92 med hänvisning till omständigheter som påverkar transaktionsvärdenas sannolika karaktär.**

3) **Begreppet varor som exporterats ”vid samma eller nästan samma tidpunkt” som de varor som ska värderas, som avses i artikel 30.2 a och b i förordning nr 2913/92, ska tolkas på så sätt att tullmyndigheten, vid fastställandet av tullvärdet enligt denna bestämmelse, kan begränsa sig till att använda uppgifter om transaktionsvärden som hänför sig till en period på 90 dagar, varav 45 dagar före och 45 dagar efter tullklareringen av de varor som ska värderas, förutsatt att exporten till Europeiska unionen under denna period av varor som är identiska med eller liknar de varor som ska värderas gör det möjligt att fastställa tullvärdet på de sistnämnda varorna enligt denna bestämmelse.**

Underskrifter